

ମେଦିନ - ଏ ଦିନ

ଡଃ ମୋହମ୍ମଦ ଆବଦୁର ରାୟ୍ୟାକ

ଏକଦିନ କିଛୁଇ ଛିଲ ନା -

ଛିଲନା ଅର୍ଥ, ସଶ, ମାନ ବା ଖ୍ୟାତିର ବିଡୁସ୍ଵନା;

ଛିଲ ଶାନ୍ତି, ଛିଲ ସ୍ଵନ୍ତି, କିଛୁ ସ୍ଵପ୍ନ ଆର

ଅନାବିଲ ଭାଲବାସା, ବୁକ ଜୁଡେ ଆନନ୍ଦ ଅପାର ।

ଶୀତଳକ୍ଷ୍ୟା ତୀରେ ମୋର ସ୍ନିଙ୍କ ସେଇ ପ୍ରାମଟିର ପାଥୀ ଡାକା ଭୋର,
ବିରହୀ ଘୁସୁର ଡାକେ ସଚକିତ ଉଦାସ ଦୁପୁର,
ଧୂଲି ଓଡ଼ା ମେଠୋ ପଥେ ନେମେ ଆସା ବିଷନ୍ନ ଗୋଧୂଲୀ,
ବିଲ୍ଲି ରବେ ମୁଖରିତ ରାତ୍ରିର ଅନାବିଲ ତାରାର ଦୀପାଳୀ,
ଏକଦିନ ଏରା ଛିଲ ଆମାର ଭୂବନ -
ଆମାର ଆନନ୍ଦ, ପ୍ରେମ, ଆମାର ଜୀବନ ।

ଗ୍ରୀକ୍ରେମ ଦାବଦାହ, ବର୍ଷାର ଅବିଶ୍ରାନ୍ତ ଢଳ,
ଶରତେର ନୀଳାକାଶ, ହେମତେର ସୋନାଲୀ ଫ୍ଲେମ,
ଶୀତେର ହିମାନୀ ରାତ, ବସନ୍ତେର ସୁବାସିତ ଦିନ -
ଛିଲ ମୋର ଭାଲବାସା କୋନ ଏକଦିନ ।

ଆଜକେର ଆମି ଆର ସେଦିନେର ସେଇ ଆମି ନେଇ -
ଏହି ଆମି ପଥକାନ୍ତ, ହାରିଯେଛି ଜୀବନେର ଖେଇ ।
ଅର୍ଥ, ସଶ, ଖ୍ୟାତି ଖୁଜେ ନିଜ ଦେଶ ଛେଡେ
ଭିଡ଼ିଯେଛି ଜୀବନେର ଏହି ତରୀ ପୃଥିବୀର ବିଭିନ୍ନ ବନ୍ଦରେ;
ଶ୍ଵେତ, ପୀତ, କାଳୋ ମାନୁଷେର ମାବୋ କେଟେ ଗେଲ ସାରାଟା ଜୀବନ -
ସୂତିତେ ବାପସା ଆଜ ଶୀତଳକ୍ଷ୍ୟା ତୀର,
ସେଦିନେର ଆଲୋର ଭୂବନ ।

ତବୁ ଓ ସଖନ,
ଜୀବନେର ହିସାବ ମିଳାତେ ଯାଯ ମନ,
ମେଲେନା ହିସାବ; ମନେ ହୟ ଯା ପେଯେଛି ତା କିଛୁଇ ନୟ -
ବିନିମୟେ ହାରିଯେଛି ଜୀବନେର ସବଟୁକୁ ଦୂର୍ଲଭ ସମ୍ବେଦ୍ୟ ।
ସେଇ ଦୁଃଖ, ସେ ବେଦନା ଦହେ ମୋରେ ଆନୁକ୍ଷଣ, କରେ ଉନ୍ୟାତାଳ -
ଦିଲାନ୍ତେ, ନିଶାନ୍ତେ ଆମି ହଇ ଯେନ ମହ୍ୟା ମାତାଳ;
ଦୂରାଗତ ଡାକ ଶୁଣି, କେ ଯେନ ଆମାଯ ଡେକେ ଫିରେ -
'ଫିରେ ଆଯ ସର ଛାଡ଼ା ତୋର ଚେନା ଶୀତଳକ୍ଷ୍ୟା ତୀରେ' ।

ସିଙ୍ଗନୀ, ୧୦ ଜୁନ, ୨୦୦୫